



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 127/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom senáte 14. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť E. H., B., zastúpenej advokátkou JUDr. A. D., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. H. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2012 doručená sťažnosť E. H. (ďalej len „sťažovateľka“) pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza: *«Okresný súd... prijal dňa 29. 5. 2009 návrh na začatie konania označený ako „Návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.*

Okresný súd... nariadil termín pojednávania na deň 20. 10. 2009, ktoré bolo odročené na neurčito. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 12. 5. 2010, ktoré príslušný súd odročil na neurčito.

Listom zo dňa 10. 11. 2010 bolo Okresnému súdu... oznámené prevzatie právneho zastúpenia sťažovateľky... a žiadosť o oznámenie termínu miestnej obhliadky nehnuteľností v právnej veci o vyporiadanie BSM, vedenej pod č. k. 12 C 200/2009.

Dňa 19. 1. 2011 podala sťažovateľka sťažnosť na prietahy v konaní u predsedníčky súdu na postup Okresného súdu... za porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Dňa 28. 2. 2011 bol sťažovateľke doručený list podpredsedníčky Okresného súdu... č. Spr 2005/11 zo dňa 18. 2. 2011, ktorým po preverení spisu konštatovala, že nedopatrením došlo k pochybeniu súdu, čo malo za následok prietah v konaní. Súčasne sa v liste predsedníčka okresného súdu ospravedlnila za zistené prietahy v konaní Okresného súdu...

Z dôvodu nekonania Okresného súdu... sťažovateľka dňa 4. 5. 2011 podala na príslušnom súde urgenciu na vytýčenie pojednávania a konanie vo veci.

Okresný súd... nariadil termín pojednávania na deň 6. 10. 2011, ktoré bolo odročené na termín 2. 11. 2011. Pojednávanie zo dňa 2. 11. 2011 Okresný súd... odročil na neurčito...

Základom pre podanie tejto ústavnej sťažnosti je skutočnosť, že Okresný súd... spôsobil zbytočné prietahy v súdnom konaní a skutočnosť, že predmetné konanie je v hodnotenom období poznačené prietahmi, bola v konaní písomne uznaná.»

3. Na základe uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„1/ Okresný súd... v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009 porušil základné právo sťažovateľky... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48

ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21 Okresnému súdu... v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3/ Sťažovateľke... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 30.000,- EUR (slovom tridsaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd... povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Sťažovateľke... priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 323,50 EUR vrátane DPH (slovom tristoštrnásť eur osemnásť eurocentov) na bankový účet právneho zástupcu do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

8. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, podľa ktorého postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd doteraz právoplatne nerozhodol vo veci.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03 a iné).

10. Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 12 C 200/2009 začalo 29. mája 2009 na okresnom súde podaním žaloby sťažovateľkou o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Celkové súdne konanie na okresnom súde sa vedie ku dňu podania sťažnosti 33 mesiacov. Okresný súd priebežne konal vo veci, o čom svedčí skutočnosť, že vykonal viacero súdnych pojednávaní 20. októbra 2009, 12. mája 2010, 6. októbra 2011 a 2. novembra 2011. Bolo

nariadené a uskutočnené miestne šetrenie nehnuteľnosti 23. marca 2011. Okrem toho okresný súd uznesením č. k. 12 C/200/2009-42 z 13. mája 2010 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil súdneho znalca (spoločnosť Z., s. r. o) na ocenenie nehnuteľnosti a obchodných podielov. Na základe návrhu sťažovateľky (2. novembra 2011) okresný súd uznesením č. k. 12 C/200/2009-412 z 9. novembra 2011 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil súdneho znalca Ing. J. R. na ocenenie bytového zariadenia. Ďalej okresný súd uznesením č. k. 12 C/200/2009-416 z 9. novembra 2011 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil súdneho znalca Ing. R. K. na ocenenie elektronických zariadení.

11. Ústavný súd posudzujúc celkovú dobu konania vedeného okresným súdom do podania sťažnosti (33 mesiacov) vzal do úvahy, že predmetné konanie je čiastočne skutkovo zložité, lebo rozhodnutie vo veci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, a preto okresný súd pribral do konania viacerých znalcov na ocenenie nehnuteľných a hnutel'nych vecí.

12. Podpredsedníčka okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 2005/11 z 18. februára 2011, ktorý bol doručený právnej zástupkyňi sťažovateľky, uznala, že v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009 došlo k priet'ahom v konaní. Okrem toho podpredsedníčka oznámila, že vo veci bola neodkladne zjednaná náprava.

13. Aj keď postup okresného súdu nebol celkom bez priet'ahov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a nevylučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

14. Podľa názoru ústavného súdu s poukazom na konštantnú judikatúru ústavného súdu (IV. ÚS 182/03, IV. ÚS 197/03, IV. ÚS 203/03) postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 200/2009 od 29. mája 2009 do podania sťažnosti ústavnému súdu (13. februára 2012) nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti a poznatkov

o doterajšom priebehu považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Úkony okresného súdu boli vykonávané priebežne a neosvedčujú reálnu možnosť porušenia sťažovateľkou označených základných práv a slobôd.

15. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. 24/04).

16. Sťažnosť, ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je preto zjavne neopodstatnená a bolo ju potrebné v tomto rozsahu odmietnuť už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

17. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

18. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitosti sťažovateľka v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným priesťahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2012